

Nebahat Keskin
Zetip Kombine Tekstil Fb.A.Ş.
Demirhane Cad.219 ZEYTİNBURNU

TÜRK
ÖGÜN
ÇALIŞ
GÜVEN

K. ATATÜRK

İstanbul TEKSTİL işçisinin sesi

Sahibi :
Rıza GÜVEN
—İstanbul Tekstil Sendikası adına—
Yazı İşleri Müdürü :
Bahir ERSOY
Adres : Sıhhıye Apt. Kat : 3
Cağaloğlu — İstanbul
Dizgi : Meydan Matbaası
Baskı : Çetin Basımevi

15 MART 1968 | Yıl : 1 — Sayı : 16 | Fiyatı : 50 Kuruş

Tenkitden Korkan, Işçiye Hizmet Etmeyen Sendikacılar İşçinin Karşısına Çıkamıyor

Teksif Eyüp şubesi tarafından Defterdar S.B. fabrikasına asılan kongre ilânı (sağda)

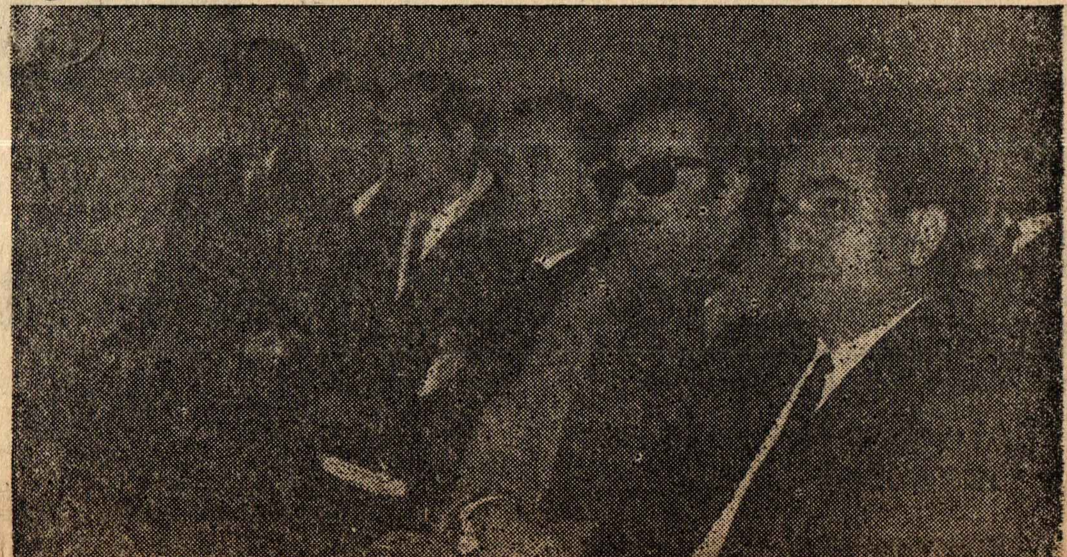
Teksif Sendikasının Sümerbank Fabrıkasında Delege Seçimi İlanı

Yönetmeliğin 45.inci maddesi uyarınca 3.üncü dönem kongresi için iş yerinde 7/3/968 tarihinde delege seçimi yapılacaktır.

Ayni madde iş yerinde üye mevcudu itibari ile delege seçilecektir. Delege seçilmek istiyen üyelerimiz, bu ilan tarihinden itibaren 5 gün içinde Şubemize yazılı olarak, müracaat etmeleri luzumludur. Ve yönetmenlik icabıdır. Seçilmek istiyenler 5/3/968 tarih saat I7 de sona eren seçimin yapıldığı gün izinli veya istirahatlı ve devamsızlık sebebi ile oylarını atmayanlar kurula müracaat halinde oylarını kullanabilirler. Ve sandık kurulunun tespit ettiği takdirde keyfiyetin yönetmenliğin 45.inci maddesine göre duyurulur.

Teksif'te Seçim Oyunu...

1947 yılında ilk kurulan sendikalar, Tekstil iş koluna ait sendikalardı. Bu gerçeği hepimiz biliyoruz. O günden bu yana bütün şube kongrelerine sendikanın üyeleri katılır, yöneticileri, alınan kararları, yapılan işleri tenkit eder, oyunu kullanır, beğendiği yöneticileri yeniden seçer beğenmediği yöneticileri seçmez, değiştirirdi. 19 Mayıs 1967 tarihinde Yargıtay'ın karar ve ilâmları ile kanunsuz davrandıkları anlaşılan kimseler tarafından Ankara'da kaçak olarak yapılan Teksif kongresi'nde ise üyelerin, oy kullanma, yöneticileri tenkit

BAŞYAZI

BÜYÜK MAÇ YAKLAŞIRKEN

RIZA GÜVEN
Tekstil Sendikası Başkanı

TEKSTİL 1965 in Ekim ayında kurulmuştu.

Kasım ayında da ilk Genel Kurul toplantısı yapıldı.

Genel Yönetim Kurulu'na seçilen kadro TEK-

SİF'in İstanbul Şubesinde görevli iken tertipli bir Genel Kurul'un iptaline dâvâ açtıkları için Sendikadan çıkarılan ve haklarında 527.949.— lira zimmet, irtikâp, ihtilâs, emniyeti suiistimal ve usulsüz sarf yaptıkları iddiası ile dava açılan Sendikacılardan meydana getirilmişti.

İstanbul'da ilk dönem Toplu İş Sözleşmelerinin bitmesine de beş ay gibi çok az bir zaman kalmıştı. İşte bu ortam içinde, TEKSTİL Yöneticileri örgütlenmeğe dönük çalışma yaparken, TEKSİF Genel Merkezi ve Tüzüğe aykırı olarak kurduğu altış şubesile iftira tezvir ve yalanlarla dolu beyannameler, bültenler yayınlıyor yirmi bin lira karşılığında yaptırıp kitap haline bastırdığı uydurma Malî Müşavir raporlarını dağıtarak çamur atmağa devam ediyordu.

Örgütlenme çalışmalarının aksamasında en büyük etken de bu idi.

TEKSTİL'e geçmesi için teklifte bulunulan bir kısım işçiler «Kalben sizinle beraberiz, amma sizin için HIRSIZ» diyorlar, inanmıyoruz amma açılan dâva sonuçlanmadan gelmeyeceğiz» diyorlardı.

Bunun yanısıra 24 Temmuz Şan Sineması Genel Kurulunda, 19 Ağustos Ankara Genel Kurulunda bulunanlar ve tertipleri izleyenler tereddütsüz TEKSTİL'e geçtiler. Bunlar, yeni kurulmasına ve kasasında para olmamasın arağmen TEKSTİL'in tecrübeli yöneticilerinin başarı sağlıyacaklarından emindiler. Böylece dört ay geçti. 1 Nisan 1966 tarihinde girişilen yetki uyuşmazlığında TEKSTİL ilân ettiği 75 işyerinden, yetmişinin Toplu İş Sözleşmesi yetkisini kazandı. Çeşitli oyunlar hileli giriş beyannameleri ve baskılarla Mensucat Santral Herko gibi beş işyeri dahil TEKSİF ilân ettiği 112 işyerinden 42'sinde Toplu Sözleşme yapma yetkisini almıştı.

UZUN süren yetki uyuşmazlıkları sonunda işverenler sendikası ile Toplu Sözleşme müzakerelerine başlanıldı. İstanbul'da iki sendika ile karşı karşıya gelen işverenler sendikası her iki sendikaya ayrı ölçüler altında sözleşme imzalatmak için bütün imkânlarını seferber etmişti. Bu arada TEKSİF çok büyük vaatlerde bulunduğu Mensucat Santralve Aksu fabrikalarının işçilerini, birinci yıl 240, ikinci yıl 72 kuruş zamla sattı. Bu iki işyerinde yapılan sözleşmeler artık ölçü olmuştu. İşverenler Sendikası bundan fazlasını vermemek için kuvvetli kozu yakalamış bulunuyordu.

Nihayet iki cephede mağlup olan TEKSİF

(Devamı 4. sayfada)

etme, beğendiğini seçip beğenmediğini değiştirmek gibi temel demokratik hakları ellerinden alındı.

AMAÇ; tezvir, iftira, hakaret, yıldırma kampanyaları ile işbaşına gelen yöneticilerin ömürleri boyunca seçilmelerini garantiye bağlamak, işbaşından uzaklaştırılmalarını imkânsız hâle getirmekti. Dolayısıyla, kendilerine baş eğerek, uyduluk ederek şubelerde de işbaşına gelmiş «uydu» larının seçilmelerini sağlamak. Bunun içindir ki bu sayımızda yayınladığımız vesikayı, klişesini gördüğünüz yazıları, işyerlerinde asmaya başladılar.

Şimdi ne olacaktır?

Her işyerinde çalışan yüz üye için yalnızca 4 delege seçtirecekler, bu seçimde oy kullanılacak ama, nerede? Ve bu oyları kimler tasnif edecek?

Sen, artık iki yıl süreyle çalışmış olan şube yöneticilerinin seçimi için oy kullanamayacak, kongreye gidemeyecek, tenkitlerde bulunamayacaksın.

Teksif yöneticileri fabrikalarda çalışan ve ezilen üyelerine hizmet etmediklerini, beğenilmediklerini,

(Devamı 4. Sayfada)

Tekstil yöneticileri Gemlik Viskoz Sanayii İşçileri Sendikasının genel kurul toplantısın da.

Gemlik Vizkoz Sanayii İşçileri Sendikası Yıllık Kongresi Yapıldı

GEMLİK Viskoz Sanayii İşçileri Sendikasının Kongresi, 3. Mart. 1968 Pazar günü, saat 10 da Gemlik Sinemasında yapılmıştır. Kardeş sendikanın kongresine, sendikamızı temsilen Genel Başkan Rıza Güven ve diğer yöneticiler katılmıştır.

Kongre, mahalli idarecilerin büyük bır kısmı, Türk - İş Birinci Bölge Temsilcisi Sayın Nejat Karacağil ve beraberindekiler tarafından izlenmiş «Teksif Bursa Şubesini» temsilen gelenler ise, sendikanın Teksif'e bağlanmama kararı karşısında üzülmüşlerdir.

Yoklamayı müteakip Başkan Emin Bora bir konuşma yaparak kongreyi açmış, divan seçimlerinden sonra çalışma, hesap ve denetim kurulu raporları okundukdan sonra tenkitlere geçilmiş ve zaman zaman sert tenkitler yapılmışır. Bursa'da çıkan bir gazetede sendikanın Teksif'e iltihak edeceği haberini okuyan bir hatibe, salonda bulunan bütün üyeler ve Sendika Başkanı «Hayır. Biz Teksif'e girmeyiz,» cevabını vermişlerdir.

Olumlu geçen kongre sonunda seçimlere gidilmiştir. Yeni seçilen Yönetim Kuruluna başarılı çalışmalar ve, Gemlikli kardeşlerimize hayırlı olmasını candan dileriz.

DOSTLARLA DERTLEŞME

Demir-taş ceyhun

Değerli hikâyeci ve mimar Demirtaş CEYHUN, bu sayımızdan başlayarak TEKSTİL gazetesine «Dostlarla Dertleşme» ler yazacak. CEYHUN'un ilk yazısı ikinci sayfamızdadır.

MEKİK

Yedi sayıdır yayınlamakta olduğumuz MEKİK * BİR SEMİNERİN ARDINDAN yazı dizimizi bu sayıda 3. sayfamızda.

"Beygir Eti,, ve bir bakan

Gözler açılıyor, artık biçimsel demokrasi edebiyatını bilinçlenen emekçi çok iyi değerlendiriyor. Binlerce emekçi doluluk ve birikim içindedir.

Abdullah SERT

TÜRK sendikacılığı belli bir dönüşüm çizgisine varmak üzeredir. 274 ve 275 sayılı Yasa'ların sevap ve günahları birtakım meseleleri ortaya koyarken, toplu sözleşme hakkı üzerine, grev hakkı üzerine bazı çevrelerde tezgâhlamalar yapılmakta; kıdem tazminatı üzerine nabızlar yoklanmakta, iki adım ileri bir adım geri politikası geçer akçe yapılmak istenilmektedir.

(Devamı 4. sayfada)

DOSTLARLA DERTLEŞME — Demir-taş ceyhun

Emekci Dostlar, Merhaba!..

BUNDAN böyle her onbeş günde bir, burada dertleşeceğiz sizlerle. Ben görebildiklerimi anlatacağım, sizler de yazarsanız başınıza gelenleri, onlar da bana yol gösterecek.

Ama, öncelikle kendimi, sizlere tanıtmak isterim. Şehirleri, «kent soylular» denilen burjuvalar, yani tüccarlar, sanayiciler kurmuşlar. Fakat, bugün şehirlerin sahipleri artık onlar değil, emekçilerdir. Birinci inancım bu. Karşılıklı olarak anlaşalım; şehirler emekçilerindir, yani sizindir, yani bizimdir, hepimizindir. Fabrikatörün, ithalâtaçının, ihracatçının, komisyoncunun değildir.

Demek ki, artık şehirlere, dolayısıyla yurdumuza, dünyaya, yani hayata misafirmiş gibi, onlar sanki başkasının malı imiş gibi bakmıyacağız. Karşılıklı olarak anlaşmamız gereken birinci şart bu. Evet bugüne dek, dünyanın nimetlerinden onlar (fabrikatörler, tüccarlar, komisyoncular) yararlanmışlar, mihnet, sıkıntı, fakrü zaruret ise emekçilere düşmüş. İnsanoğlu sahip çıkmazsa bir nimete, nimet insanoğluna sahip çıkmıyor. Atalarımızdan dedelerimizden bu yana, bu hep böyle olmuş. Bunu böylece bilelim bir kere...

ANALARIMIZ DOKURDU ELBİSELERİMİZİ

TOROS dağlarının eteklerinden kopmuş gelmiş kökümüz. Sonra da ,taşı toprağı altındır diyerek İstanbula yerleşmişiz. Bizim oralarda, analarımız dokur üstümüzdeki başımızdaki çulları. Bu nedenle, bizim oralılara *çulcu* derler şehirliler. Şimdi öyle mi? Şimdilerde artık, sizlerin ellerinizin emeği, gözlerinizin nuru, alnınızın teri kumaşlar giyiyoruz. Sizlersiniz, insanları soğuktan koruyan, güzel gösteren kumaşları dokuyanlar.

«GECEKONDULARIMIZI YIKMAK İSTİYORAR»

GEÇENLERDE gazetelerde bir mektup çık-

Gerçek vergi reformu isteriz

on beş günde bir — Bahir Ersoy

1968 yılı bütçesi Mecliste müzakere edilirken büyük kavgalar çıktı. Tabanca kabzaları ve yumruklar konuştu; yaralananlar oldu. İrikıyımlar, zayıfları tabiatın lûtfundan gelenlere, hücum üstüne hücum çıkardılar. Bu dramatik oyun içinde; bütçe, nihayet oylandı. Ve kabul edildi. Fakat görüntülerden öyle anlaşılıyor ki, mesele umduğumuzdan başka. 1968 bütçesi ta.. uzaklakdan takmış kancasını çekip getiriyor zamları.. Bakın, boğucu bir ağırlıkla üstümüze abanırcasına geliyor. Fakirlerin tencerelerine şenlik. Yemek maliyeti yükselecekmiş. Ne çıkar, yükselirse onlarda alışırlar. İnsan sudan daha kolay çevreye uyarmış.!

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığında gaza zam mın tezgâhlanması ve bizim gibi uysallara şirin gösterilmesi için çok gizli tutulan çalışmalar yapılmağa başlandığını gazetelerden öğreniyoruz.

Devlet harcamalarında gerekli parayı hükümet elbette milletden alacaktır. Ama fakirden bir kuruş zenginden bir kuruş gibi eşit ve garip vergileme tarzında yapılmamalı bu iş. Ölçülerde adalet, davranışda hakkaniyet hâkim olmalıdır. Aksi halde fakir vatandaşların huzurları kaçar.

İstismar edilmenin ezikliği çöker üstlerine...

Gerçek vergi reformuna yanaşılmaması biz işçileri ciddiyetle düşündürüyor. Seneden seneye ertelenen asgari geçim indiriminin yaldızlı takdiminden sonra ortaya çıkan gerçek, bordrodan aldığı maaşla geçimini sağlayanları şaşkına çevirmiştir.

Her zaman olduğu gibi tekrar edeceğiz.. Fakirin tenceresinin maliyetini yükselten her tedbir, huzur değil huzursuzluk getirir. Bu milletin kazancı ölçüsünde vergi vermeyenleri ile vergileme bekleyen kaynakları var. Maliyecilerimiz bu imkânları milletin selâmeti adına değerlendirmelidirler.

Vur abalıya metodu ile kalkınma olmaz.

Bir grevin hikâyesi

Dikkati Çekecek Tatlı Sert Hareketlerin Zamanı Gelmişti

Hazırlayan : FUAT PINARBAŞI yönetim kurulu üyesi

27 Temmuz 1967
Grevin 25.nci Günü:

...olan ve Vilâyeti, Belediye'yi ve Emniyet kuvvetlerini rahatsız edecek hareketlerimizden olum...

...Sarayı önünde, üçüncü grup Sultanahmet'e inecek, Vilâyetin bahçesinde 10.30 da buluşula-...

...rafları uzlaştırmak için bugün saat 11.30'da Vilâyete dâvet et ti. Artık işçi arkadaşlar gidebi-...

tı. Mektubu, Zeytinburnu Veli Efendi mahallesi 75/9 sayılı sokakta, 35 numarlı evde oturan Muharrem KAPICI adındaki bir emekçi yazıyor. Mahallelerindeki 31 tane gecekonduyu, yıkma kararı almışlar ve kararı da kendilerine tebliğ etmişler. Yani, devleti elinde tutan beyler, evlerini başlarına yıkmağa çalışıyorlarmış. Muharrem kardeş, feryat ediyor. Evini yıkma kararı alan hükümetten, yardım istiyor. Hani bir söz vardır, anamı şapan kadı derler. Derdini kime anlatacaksın. Sahip çıkmazsan şehire, yani hayatına sahip çıkmazsan, sonunda da işin, evini yıkandan yardım istemeye kalır. Hiç yıkma kararı alan hükümet, yıkma kararından cayar da, sana yardım eder mi. Bir görsem bu Muharrem kardeşi, anlatacağım meseleyi bir bir. Arıyorum. Bu günlerde evine de gideceğim. Diyeceğim ki, Muharrem kardeş, biliyor musun ki, senin evini yıkabilmek için 965 yılında kanun çıkardılar milletvekili diye seçtiklerin. Ama kıstа kıyamette, zemherinin ayazında çoluk çocuk açıkta kalmışsınız, umurlarında değil. Niçin? Çünkü, siz sahip çıkmamışsınız hayatınıza. Şehrinize, yurdunuza, toprağınıza sıkı sıkı dört elle sarılmamışsınız.

Yaaa... Dostlar, bunun sebepleri daha çook. Bundan sonraki dertleşmelerimizde, ucundan kıyısından göreceğiz. Konuşacağız.

Şimdilik sağlıcakla kalın.

Bütün Dünya'da Pamuk istihsali Azalıyor

Milletlerarası Pamuk Müşavirleri Komitesinin son yaptığ hesaplamalara göre, bu yıl dünya pamuk istihsali 47.3 milyon balyaya yaklaşacak ve geçen dönemdeki istihsalden 800.000 balya daha az olacaktır.

Amerika, Meksika ve Mısır'daki son hasarlar bu duruma sebebiyet vermiştir. Amerika'daki hasar 7.6 milyon milyon balyaya tesir etmiş ve bu dönem için hesaplanan istihsal; 1895 senesinden beri ilk defa olarak en düşük seviyeye düşmüştür.

Meksika'da bu yıl, 1966-67 dönemine kıyasla pamuk ekilen tarlalar daha azdır. Aynı şekilde, Mısır'ın istihsalinde de farkedilir bir düşüklük görülmüş ve geçen yılın 1.9 milyon balya istihsali, bu yıl için 1.8 milyon olarak hesaplanmıştır.

İşçiler akşam geç vakitlere kadar, Mensucat Santal, Yedikule İplik, Enboy, Bozkurt, Akın Tekstil fabrikalarıyla Bakırköy ve Eyüp mıntıkalarındaki işyerlerine grevin nedenlerini anlatan beyanname ve gazete dağıttılar. Dağıtım işine Kimya - İş Sendikası da iki arabası ve ekibiyle katıldı. Hareketlerine ne kadar teşekkür etsek azdır.

28 Temmuz 1967
Grevin 26.ncı Günü:

BUGÜN, grevci işçilere ikinci defa para ödenecek. Akşam saat 17 de Başk n ve Sabri Tığlı geldiler. İş kadaşların yüzleri gülm e. Allah onları daima gülmekten ve muzaffer olmaktan ayırmasın. Saat 18.30'a kadar ikinci grev ödeneği olan 25 bin lira dağıtıldıktan sonra işçiler geçirmiş oldukları iki hareketli günün yorgunluğu ile sessizce grev yerinden ayrılırlarken tarihe grevli bir gün daha mâl oluyordu.

29 Temmuzdan 31 Temmuz'a kadar günler sakin geçti.

1 Ağustos 1967
Grevin 30.ncu Günü:

ŞİMDİYE kadar greve yüzde yüz dikkati çekecek veya kısmen de olsa sendikamızı başarıya götürecek olumlu hareket yapılmadı. Grev komitesi topluca bu durumu görüşmek üzere sendikanın Genel Merkez'inde toplandı. Uzun süren müzakereler neticesinde, bütün hukukî yönleri gözden geçirildikten sonra 2 Ağustos Çarşamba günü sabah saat 10 da İstanbul Vilâyet bahçesi, 3 Ağustos Perşembe günü de Belediye Sarayı havuzunun işçiler tarafından temizlenmesi kararı alındı. Artık dikkati çekecek bazı tatlı sert hareketler yapma zamanı gelmişti. Çünkü, grev uzadıkça tarafların zarar ve ziyanı o nisbette yükseliyor, külfet ağırlaştıkça toplu sözleşme yapma imkânları da azalıyordu. İlk bakışta cazip görünen fakat esasında kanunsuz lu sonuçlar alacağımızı ümid ediyorduk. Kararımızı bildirmek üzere saat 17'de grev mahallinde işçi arkadaşları topladık. Kendilerine durumu kısaca izah ettik. Saat 18'de yapılan akşam yoklamasını müteakip işçiler evlerine giderlerken ertesi günün heyecanı içindeydiler.

2. Ağustos 1967
Grevin 31.nci Günü:

BİR gün evvelden kararlaştırıldığı gibi işçiler gerekli malzemelerle geldiler. İşçileri üç gruba ayırdık. Vilâyete gidişimizin toplu hareket taşımaması için, ilk grup Çenberlitaşta, ikinci grup Adliye cak şekilde hareket edilecekti.

Saat 10. Kova ve süpürgelerle arabalara binen işçiler şimdiden dikkati çekmeğe başladılar. Program ümid ettiğimizden daha fazla alâka topluyor. Her üç grup da 10.28'de Vilâyetin bahçesinde buluştular. İşçilerle birlikte gelen meraklılar da bir hayli kalabalık. Daha evvel gazetelere haber verildiğinden 20'ye yakın foto muhabiri durmadan resim çekiyorlar. Toplum Polisi amiri gelerek, Vilâyet Hususî Kalem Müdürünün sendikacıları çağırdığını bildirdi. Naci Temel'le birlikte gittik. Hususî Kalem Müdürü «Vali Bey vaziyeti öğrendi. Ta nirler» dedi ve biz de grevci işçileri toplayarak Vilâyetin önünden ayrıldık.

Saat 11.30'da yapılacak toplantıya iştirak edecek olan İstanbul Emniyet ve I.nci Şube Müdürleri, Genel Başkan Rıza Güven, Genel Sekreter Yunus Kara, Müfettiş Sabri Tığlı, Şube Başkanı Naci Temel, İşveren Gabriyeloğlu ve Avukatı ve ben Vali'nin odasına dâvet edildik. Kısa tanışma merasimini müteakip Sayın İstanbul Valisi tarafları yaklaştırıcı bir konuşma yaptı. Bilâhare Rıza Güven tarafından sözleşme safahatı hakkında geniş izahat verildi.

— Devamı var —

Grevci işçiler, İstanbul Vilâyetinin önünü süpürerek, toplumun dikkatini grev üzerinde toplamayı denediler. Bu davranışın sonucu olumlu oldu. Resimde Vilâyetin önünü süpüren grevciler görülüyor

Sendikadan Haberler

TOPKAPI ŞUBEMİZİN YENİ BİNASI ★ YALAN HABERDEN MEDET UMANLAR ★ GÜNDE 380 KURUŞ ZAM ★ ÜZÜCÜ, FAKAT... ★ SİYASİ BASKI TEHLİKELİ HAL ALIYOR

Beyoğlu Şube Sekreteri

** Topkapı Şubemiz yeni binasına taşınmış bulunmaktadır. Büyük bir salonu olan şubemizin yeri, Rami Kışlasının biraz ilerisindeki Deka - Tekstil Fabrikası ile As Kundura Fabrikasının karşısındadır. Gaziosmanpaşa, Sağmalcılar ve Küçükköy yolunun geçtiği merkezi bir yerde olan yeni şube binamız ile hizmeti işçinin ayağına götürme amacımız biraz daha gerçekleşmiş bulunmaktadır.*

* Eyüp Şubemizce teşkilâtlandırılan işyerlerinden biri olan Şalom Baruh Lâstikli Mensucat Fabrikası ile toplu sözleşme imzalanmış bulunmaktadır. Böylece bu işyerinde çalışan üye kardeşlerimizin yevmiyelerine günde 380 krş. zam alınmış ve daha bir çok sosyal yardımlar sağlanmış bulunmaktadır. Toplu iş sözleşmesinin işçi arkadaşlarımıza hayırlı olmasını candan dileriz.

** Bundan bir müddet evvel satılık bir gazetede bir kaç kişi ile Teksil Beyoğlu Şube yöneticilerinin resmi çıktı. Resmin altında şöyle bir yazı vardı. «Sarper Çorap Fabrikasındaki işçiler yuvaya döndü.» İsminin başında işçi adı bulunan bu gazeteyi muhtelif işyerlerine postalayan ve dağıttıran Teksif. hâlâ yalan haberden medet umarak kendi kendini aldatmaktadır. Gerçek ortadadır. 300'e yakın işçinin çalıştığı Sarper Çorap Fabrikasında 104 işçi arkadaşımız, Teksif Sendikasının üyesi bulunuyordu. Bu arkadaşlarımız Noter vasıtasıyla Teksif'den istifa etmişler ve gerçek yuvaları olan İstanbul Tekstil Sendikasına üye olmuşlardır. İşyerinde çalışan işçi kardeşlerimizin tümü sendikamızca temsil edilmektedir.*

* Yedikule'de kurulu İleri Mensucat Fabrikası, geçenlerde bir siyasi tarafından ziyaret edilmiştir. Son günlerde ismi ve resmi sık sık gazetelerde çıkan bu siyasi gittikden sonra Teksif Sendikası ile işbirliği yapan bir kısım kimselerle birlikte, işyerindeki sendikamız üyelerine muhtelif baskılar yapılmış ve arkadaşlarımız sendikadan istifaya zorlanmıştır. Bu baskılara karşı koyamayan işçi arkadaşlarımız meselenin ehemmiyetini sendikamıza anlatmış ve büyük bir kısmı da işyerinden çıkışda şubemize uğrayarak tekrar sendikamıza dönmeye başlamışlardır. Bir sendikanın üyelerini baskı, yalan ve dolan ile istifa ettirmek için artık Teksif'i bir takım önemli siyasi kişilerle işbirliği hâlinde görmekteyiz. Bu tehlikeli bir gidiştir ve bu yolla sağlanması düşünülen başarı, başarı değildir ve olamaz.

** Başkalarına örnek olur diye üzücü bir haberi istemiyerek de olsa yazıyoruz. Eyüp'de kurulu Yaşar Mensucat Fabrikası işçilerinin çoğunluğu sendikamıza üye olmuşlardı. Bu hareketli günlerde Teksif Sendikası ile işbirliği yapan işveren vekili, sendikamıza üye kaydı yapan işçilerden Hayrettin Yılmaz arkadaşımızı işden çıkarmıştı. Arkadaşımızın kanuni hakları alınmış ve iş buluncaya kadar boş olan Eyüp Şubemiz Sekreterliği kendisine verilerek çalışmalarına devam etmesi sağlanmıştı. Geçen hafta Cumartesi günü, Ayvansaray Çikvaşvili Fabrikasının önünde beyanname dağıtırken, o işyerindeki Teksif temsilcilerinden biri sekreter arkadaşımıza bir yumruk atarak içeri kaçmıştır. Fikre karşı fikirle karşı koymayı bilmeyen, ve yalandan başka bir sermayeleri olmayan bu insanlar hakkında biz fazla bir şey söylemiyoruz. Hadise adliyeye intikâl etmiştir. Kararı adalet verecektir.*

Bir İmparatorluğun Yıkılışı :

Namus Mücadelesi Zaferle Kapandı

Bir Seminerin ardından

İftiralar... Hileler.... Bunlar Yüzünden Sendikacılarımız İtibar Kaybediyor

BÜTÜN bu münakşalardan sonra şunu eklemek isterim. Hem demokrasiyi isteyeceksiniz, hem de onun müesseselerine tahammülsüzlük edeceksiniz. Bunun adına tekâmül denmez. Konuşmacıların hepsi de demokrasi ve fikir hürriyetini kalbten isteyen kişilerdir.

Özet olarak:

1 — İşverenler 274 sayılı Sendikalar Kanunu ile 275 sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanununu tadil ettirmek çabasındadırlar. Bu kanunlar onların çoğunu rahatsız etmiştir.

2 — Hükümet adı geçen kanunların tadil tasarılarını hazırlamak için hummalı bir faaliyet içindedir.

3 — Görülüyor ki akademisyenlerde değişik cephelerden konuyu ele almağa başlamışlardır.

4 — Bazı baskı gruplarının da işçi sendikalarının aleyhine kanaat değişikliği yaptıkları olayları dikkatle izleyen gözlerden kaçmamaktadır.

5 — Bir kısım basın mensubunun - sayısı pek az olmakla beraber - işçi sendikalarının en küçük kusurlarını flâşla büyüterek aksettirdikleri görülmektedir.

6 — Kamu oyu işveren tezine hazırlanırken işçi sendikalarında rehavet içinde bir bocalama vardır. Rakip tasfiyesi, murakabesiz idarecilik yapma

BUNDAN bir kaç yıl önce, yâni 1965 senesinin son ayları.. Tekstil işçisi için kader birliği yapmış ve varını yoğunu ona vakfetmiş olan Teksif İstanbul Şubesi yöneticileri, onların omuzlarında yükselmiş ve bu İmparatorluğun bünyesinde parazit geçinmeyi adet edinmiş nankörler tarafından hırsızlıkla itham edilerek sendikadan atılmışlardı.

İşte büyük Teksif İmparatorluğunun ikiye ayrılışı..

İşçiye hizmeti gaye edindikleri için sendikadan atılan yöneticiler, ne olursa olsun bu gayelerini devam ettirme yollarını aramışlar ve bulmuşlar. Başka bir çatı altında kendilerine inananlarla birleşmişler. İşte tekstil işçisinin kaderi o andan itibaren değişmiş.

Bir zamanlar sadece kader birliği yapmış ve yalnız işçi için mücadele etmiş bu yöneticileri şimdi bir çok mücadele beklemekteydi. Bunlardan en önemlisi, kötü bir silâh olarak Teksif yöneticileri tarafından kullanılan iftira ile mücadele idi. Kendilerine inananları kandırmak ve hayal kırıklığına uğratmak istemeyen bu saf tertemiz yöneticiler, kendilerine ağır iftiralarla saldıranlara büyük bir sabırla göğüs gererek kendilerine zafer vadeden vicdanlarının seslerini dinlemekten usanmadılar. Elbet bu sesler bir gün ayyuka yükselecek ve zafer onların olacaktı.

DOĞRUSUNU söylemek lâzımsa, Teksif yöneticileri kendi bünyelerinde mevcut olan iftira silâhını hakikaten çok güzel kullanıyorlardı. Kendi kendilerini o kadar güzel kandırıyorlardı ki, kendi yaptıklarını unutuyorlardı. Unuttukları gibi, kendi üzerlerindeki çamuru bir başkasına rahatlıkla atabiliyorlardı. Ama bu oyunların ne zamana kadar devam edeceklerini bilmiyorlardı. Zaman o kadar çabuk ilerledi ki.. Sonucun ne olacağını bilmeden ve geride yaptıklarına bakmadan ve hattâ büyük bir gaflet içerisinde pusulalarını şaşırdıklarının farkına bile varmadan ilerleyen engin denizdeki bir gemiye benziyorlardı. Bu saltanat gemisinin tayfaları artık «kara» değil, «İstanbul Tekstil» diye bağırıyorlardı. Ama onların kulakları sağır ve gözleri kördü. Ne duyuyor ne de görüyorlardı. Bir gün karşılarına tabiat çıktı. Onlar bunun da farkına varmadı. Ama o tabiat ki, haklıyı haksızı ayırmayı gayet iyi bilirdi. Onların attığı pislikleri yüzlerine gözlerine bulaştırdı.

İşte, adalet tecelli etti. Namus mücadelesi zaferle sonuçlandı.

Bir İmaratorluk yıkılıyordu. Teksif İmparatorluğu!. Yerine tertemiz ve dinamik bir İstanbul Tekstil doğuyordu.

İSMAİL GÜRKAN

Teksif Yöneticilerini İyi Tanımamız Lâzım

TEKSİF'de sözde sendikacıyız diye geçinen bir sürü işsiz güçsüz kişiler, sadece kendi çıkarları için çeşitli kanallardan aldıkları direktifler, çirkin ve iğrenç iftiralarla Türkiye'nin güzide tekstil işçisini bu günkü duruma getirmişlerdir. Bu durumun fedakâr tekstil işçisine maddî ve manevî zararı akılların alamayacağı kadar çok olmuştur. Gelin, zalim Teksif yönetici kadrosunun işçilerin sırtında ne oyunlar oynadıklarını hep beraber inceliyelim.

Sayın tekstil işçileri! Dikkat ederseniz her fabrikaya, o fabrikanın işçisine hitaben özel beyanname dağıttılar. İstanbul'da ve Türkiyedeki fabrikaları düşünecek olursak, yüzbinlerce beyanname dağıtıldığı ortaya çıkar. Bu beyannameler işçiden kesilen para ile yapılır. Ayrıca beyanname dağıtmak için hususî tutulmuş çığırtkanlardan her şubede 800 lira maaş alan üç kişi mevcuttur ki, bunları kimse seçmemiş, sadece şube yöneticileri ve Teksif imparatoru seçmiştir. Böylece her işçiden kesilen paranın nereye gittiği meydana çıkmaktadır.

TEKSİF yöneticileri hususî gazete bastırıp dağıtmaktadırlar. Teksif'in gazetesi varken niçin İşçi Postası Gazetesini para kuvveti ile bastırıp dağıtmaktadırlar. Bütün bunlar işçi menfaatine değil, sadece kendilerini sağlama bağlamak ve kanunsuz kongrelerle oturdukları yerde kalmak içindir.

Yine insafsızca ve çeşitli kanalların tesiriyle, işçiyi uyutmak ve aldatmak için tekstil sendikasının temeli olan İstanbul Tekstil Sendikası yöneticilerine sıkılmadan, iftira ve yalanlarla suiistimalleri olduğu iddiasıyla açtıkları davalar, adil ve yüce Türk Mahkemelerinde görüşülmüş ve karara bağlanmıştır. Mahkeme, yöneticilerimizin bir kuruş dahi suiistimalleri olmadığına karar vermiştir. Teksif'in bu dâva için yaptığı mahkeme masraflarını da düşünecek olursak, insanın insanlığından utanası geliyor. Kanunsuz ve usulsüz olarak, asıl işçiden yana olan sendikacıları saf dışı etmek için Teksif Genel Merkez kongreleri ardı ardına yapılmaktadır. Mahkemeler kongrelerini iptal ettikçe bir yenisini daha yapmaktadırlar.

İŞTE kardeşlerim, yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Teksif yöneticilerinin maskesi düştü. Gerçek yüzleri meydana çıktı. Onbinlerce işçinin parasını sırf kendi çıkarları için harcayan bu kişileri iyi tanıyalım. Bir gün dahi beklemeden Teksif diye adlandırılan bu sendikadan ve sendikadaki zalim kadrodan ayrılıp, sendikacılığın temeli olan ve aydın bir kadroya sahip İstanbul Tekstil Sendikası etrafında toplanmasını bilelim.

Hepinize işlerinizde başarılar diler, saygı ve sevgilerimi sunarım.

VASFİ KAP
Mısırlı Trikotaj Fabrikası
Sendika Baş Temsilcisi

sevdası, ile yetişkin elemanların yok edilmesi, yâran ve partili himayesi, bazı hallerde «ne olursa bizim partiden olsun» sloganı, yer muhafazası için lüzumsuz ataklar yaparak çevrede huzursuzluk yaratmalar, yeni düzenin protokolda sendikacılara sağladığı itibarın lüzumsuz sarhoşlukları, güçlenen sendika maliyesinin meydana getirdiği refah vasatının verdiği hırs, bulundukları memleketin en lüks eğlence yerlerinde protokolist gerekçe olmaksızın sık sık görünmenin başarı zannı, insan haklarına dayanan felsefe ile «benim de hakkım değil mi?» gerekçesine dayanarak sendikacılığın itibarını zedeleyici davranışlar, iftiralar hileler... iftiralar... Bunlar gibi olaylar yüzünden sendikalarımız çalışma istikrarını kaybetmişler, dolayısı ile de kamu oyundaki sempatileri azalmağa başlamıştır.

NETİCE:

İşçi sendikaları 1947- 1963 sendikacılık ruhunu canlandırmalı, kanunlaşmayan temel hakları kurtarma savaşı yanında kanunlaşmış hakları kaçırmamak için sağlam baraj kurmalıdırlar. Küçük hesaplar, arka oyunları, geri fikirler sahipleri ile birlikte bertaraf edilmeli, müesseseler ve toplum menfaatleri kurtarılmalıdır.

Ömer Salih Var'ı Kaybettik

Ömer Salih Var, sendikaların 1947 de kuruluş toplantılarına iştirak etmiş, sendikamızın Anadoluhisar şubesini kurarak uzun müddet idareci olarak çalışmıştır. Daha sonraları idareciliği genç akadaşlara devrederek üye olarak kalmıştı. Anadoluhisar Halat fabrikasında 30 seneden beri usta olarak çalışmakta idi.

Gerek muhitinde, gerekse fabrika işçi ve idarecileri tarafından çok sevilen bu değerli arkadaşımızın 22 Şubat 1968 Çarşamba günü ani ölümü sendikamız idarecileri ve üyelerimiz arasında derin üzüntü yaratmıştır.

Arkadaşımıza Allah'dan rahmet, kederli ailesine sabırlar dileriz.

BAŞYAZI

Büyük Maç Yaklaşırken

(Baştarafı 1. sayfada)

diğer 42 işyerinde de ayrı şartlarla sözleşme imzalamak zorunda kaldı.

Sıra TEKSTİL'in yüzde oranında zam teklifinin müzakeresine geldiği zaman, İşverenler Sendikası temsilcileri bu çok haklı teklif ve gerekçeler karşısında söyleyecek söz bulmakta güçlük çektiler. Amma çok haklı olarak «biz bir kısım üyelerimiz adına TEKSİF'le seyyanen 240 kuruş olarak anlaşmaya vardık. Sizinle başka biçimde anlaşma yapamayız, aksi halde üyelerimiz arasında ayırım yapmış oluruz ki, bunu düşünmek bile doğru değildir» dediler.

TEKSTİL temsilcileri bu çok haklı taleplerinin kabulü için ısrar edince, ipler gerilmeye başladı ve nihayet uyuşmazlık çıktı. Uyuşmazlık tutanağının imzalanması üzerine İşverenler Sendikası yeni hal şekilleri aramak ve muhtemel bir grevi önlemek için çareler aramağa başladılar. Uzun ve çekişmeli geçen müzakereler sonunda işverenler sendikasının her iki sendikaya ayrı ölçüler içinde hak vermesi prensibi yıkılmıştı. TEKSTİL sözleşmede üstünlük sağlamıştı. Sözleşmenin temel haklar bölümünde de ücret zamlarında da Zafer TEKSTİL'in oldu. TEKSİF'in iki yılda elde ettiği 312 kuruş zammı TEKSTİL birinci yıldan başlamak üzere kabul ettirmişti.

İstanbul İşçileri ve İşverenleri arasında bomba tesiri yapan bu sonuç üzerine TEKSİF, İşverenler Sendikası ve işverenler yarınları için plân yapmak ve çığ gibi büyüme istidadı gösteren TEKSTİL'i güdük bırakmak için işbirliği yaptılar.

İşkolu seviyesinde imzalanan Toplu İş Sözleşmesi bu düşünceden doğdu. Hiç sebep yokken işyeri seviyesinde imzalanan Toplu İş Sözleşmelerinin uygulandığı işyerlerinde zam almayan TEKSİF

Beygir Eti Ve Bir Bakan

(Baştarafı 1. sayfada)

Emeğe yönelmiş pazarlıkçılar, bu pazarlığı gerçekleştirmek için nelere girebilirler, neler yapabilirler? Düşünülecek ve incelenilecek çok önemli bir konu. Ama bunun yanında ne Türkiye dünün Türkiyesidir ve ne de emekçi artık dünün emekçisidir. O artık yaşantısının bilincine varmakta, olayları, kişileri değerlendirme yeteneğine kavuşmaktadır. Bu gelişimi, bu evrimi ve atılımı hâkim sınıfın bazı sun'î tedbirleri, özellikle iki adım ileri, bir adım geri politikası uzunboylu etkileyemeyecektir.

İş Kanunu'nun 13. mddesine göre istediğin zaman işçiye yol ver, ama Anayasa'nın 42. maddesindeki «Devlet, çalışma hayatının kararlılık içinde geçmesi için her türlü tedbiri alır» hükmünü kulak arkasına at; (Emekçi, çalışma hayatının kararlılık içinde geçmesinin, iş teminatı olduğunu artık bilmektedir)

İş Kanunu'na işçiyi istediğin zaman atmak için «sataşma» gibi «gözdağı» gibi kaypak terimleri koydur, sonra İş Kanunu'nun 17. maddesine göre haklı sebebe binaen iş akdini feshettim diye hukukun arkasına sığın;

Asgari Ücret Komisyonu'nun tekstil iş kolunda İstanbul için tesbit ettiği saatte 200 kuruş asgarî ücreti, İş Kanunu'na son anda koydurduğun bir hükümle durdurt, işçinin saatte 50, günde 400 kuruşunu elinden al.»

Kıdem tazminatını kaldırmak için, bu tazminatın varoluş nedeniyle en ufak ilgisi olmayan ve bir anlamda «sadaka» niteliğindeki işsizlik sigortası tasarısını Amerikalı dostuna hazırlat;

Toplu iş sözleşmesi ve grev haklarını kuşa benzetecek yeni taslaklar hazırla, ayakoyunları düşün;

Emekçi'den vergiyi al, erbab-ı ticaret ve de komisyoncu beylere alabildiğine at koştur, vergi kaçırt;

İhbar tazminatını, kıdem tazminatını, yıllık için 2 yıl Mahkeme kapılarında emekçiyi koştur, izin ücretini vermeyen işverenden bunları almak canından bezdir;

Daha bir yığın ayakoyunlarıyla yeni tezgâhlamalara giriş ve «işçi kardeşlerimiz, Türkiyemiz tekâmül ediyor» diye demokrasi nutukları atarak Türkiye'de sosyal adaletin sağlanacağını ileri sür.

Bunu emekçi yutmuyor artık.

Böyle biçimsel demokrasi heveslilerinin iki adım ileri, bir adım geri politikasını emekçi görüyor artık.

Ve bir sendika kongresinde İşçi Hıdır çıkıyor, soruyor: «... 20 senelik işçiyim, 25 lira brüt ücret alıyorum. Altı nüfusuz, bir odaya 175 lira kira veriyoruz. Asgarî ücret onüçbuçuk lira. Altı lira yevmiyeyle kaçak işçi çalıştırılıyor. Ne yapıyorsunuz bunlara? Etin kilosunu 15 liraya yiyoruz, hem de beygir etinin. Ne yapıyosunuz bunlara? Ben deri işçisiyim, gün girmiyen yerde sabahtan akşama kadar çalışıyorum. Sen görmemişsindir Kazlıçeşme'yi sayın Bakanım? Ne dersiniz, ne yaparsınız bunlara? Bunları konuşun sayın bakanım. Yoksa ona buna komünist demeyin, herkes Türk'tür. (*)

Hıdır gibi binlerce emekçi aynı doluluk ve birikim içindedir. Gözler açılıyor, biçimsel demokrasi edebiyatlarını bilinçlenen emekçi çok iyi değerlendiriyor artık. Emekçi, Anayasa'yla her yönüyle korunmuş alın terinin karşılığını istiyor. Gerçek demokrasnin bu temel üzerine kurulabileceği bilincine kavuşuyor artık.

Tekstil işçisinin de bu gerçek demokrasi şuurlanması içinde olduğuna inanıyorum.

(*) Bu sözler, Deri - İş Sendikası'nın 25 Şubat 1967 25 Şubat 1967 günü İstanbul'da yapılan Genel Kurul toplantısında deri işçisi Hıdır Tanrıverdi tarafından Çalışma Bakanı'na yöneltilmiştir. Şive dışında fikir ve sözler aynen aktarılmağa çalışılmıştır.

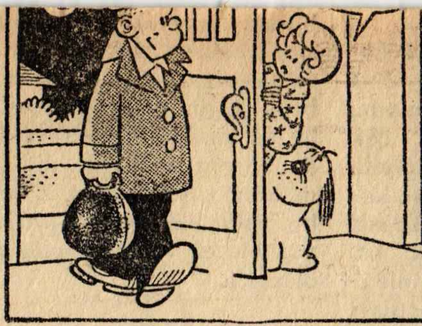
üyelerine saatte bir kuruş fazla zam sağlandı. Bundan sonra tamamen uydu hale gelen TEKSİF işverenlerin desteği ile ayakta kalabildı.

ÜÇÜNCÜ dönem Toplu İş Sözleşmesinin yapılmasına yedi ay var. Sendikaların örgütlenmesine karşı tarafsız kalan işverenler yanında, bütün köprü başlarını TEKSTİL'e karşı harekete geçiren işverenler çoğunlukta. HIRSIZLIK iddialarının yalan olduğu Mahkeme kararı ile anlaşıldı. Şimdi başka yalanlar dolaştırılıyor.

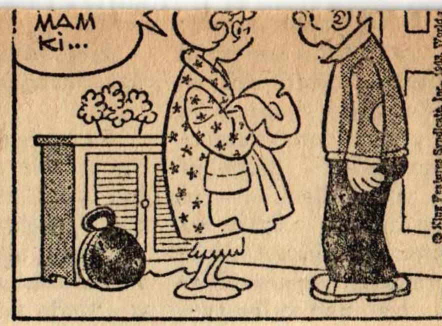
Bütün bu oyunlara rağmen bütün İstanbul işçilerinin TSKSTİL'e geçme arzuları gözden kaçmıyor.

Biraz feragat biraz cesaret işi halledecektir. Eylül ayında yeniden Büyük Maç'a girilecektir.

BU Maçı da kazanmak için bütün gücü ile çalışan TEKSTİL yöneticileri iki kuvvetle karşı karşıyadır. Bunlardan biri İşverenler Sendikası, diğeri de İşveren ve Hükûmetin uydusu halindeki TEKSİF'tir. Bu maçta en büyük görev taraftarlara düşmektedir. Bu taraftarlar işçilerdir. Her işyerinde büyük kaynaşma vardır. Bu kaynaşmalar TEKSTİL'e geçmek arzusuna karşı yapılan baskılarla durdurulmağa çalışılmaktadır. Eğer her işyerinde basiretle işçileri kanalize edecek öncüler çıkarsa zafer TEKSTİL'in ve dolayısiyle TEKSTİL İşçilerinin olacaktır. Aksi halde geçen yıl 240 kuruşa satılan onbinlerin, bu yıl kaça satılacağını şimdiden kestiremeyiz.

Bektaşi Fıkraları

Kapı

Bektaşi babası bir gün evine dönünce ne görsün, yokluğunda birisi gelip evinin kapısını söküp götürmüş. Sağa sormuş sola sormuş, komşular «biz görmedik erenler» deyip çıkmışlar. Baba Erenler bir hışım doğru mahalle mescidinin yolunu tutmuş, paldır küldür sökmüş mescidin kapısını, getirmiş çalınan kapısının yerine takmağa.

Durumu görenler:

— Erenler ayıp değil mi, demişler. Allahın evinin kapısını söktün?

Bektaşi gülmüş:

— Yahu, demiş. Bizim kapıyı kimin söktüğünü ben bilmiyorum, ama Allah nasıl olsa bilir. Ben onun kapısını aldım, o da benim kapımı çalandan alsın, kendi evine taksın, benden tarafı helâl hoş olsun.

Allah Bilir . . .

İçki yasağı, şarap içmekte yasak, yapmakta. Bağbozumu zamanı Bektaşi gizli saklı şarap yapıyor, tebdil gezen sultan dikilmiş başına:

— Ne yapıyorsun erenler, demiş.

— Sirke kuruyorum.

— Bilirim, demiş.

— Bilir misin?

— Peki ya sirke olacağına şarap olursa?

Bektaşig ülmüş, umutlu umutlu:

— Eh, demiş. Orasını da Allah bilir artık.

Dua

Bektaşinin para işleri ge ne bozuk gidiyordu. Düşündü taşındı hayatımda bir kere şu camiye gideyimde bir deneyeyim bakalım dedi, kalktı camiye gitti. Elini açıp dua etti:

— Ya ilâhi, dedi. Halimi biliyorsun, maddî müzayaka içindeyim. Bana biraz para bolluğu nasip eyle, şu borçları ödeyip, âleme rezil olmaktan kurtulayım. Sen beni bilirsin ya ilâhi, bu ilk ve son gelişimdir. Verirsen ne alâ, ben yüzsüz değilim, öyle herkes gibi beş rümde bir kere vermen yeter. Vermezsen ya ilâhi ondan da sen utan ben de o zaman başka kapıya giderim, sana hiç gelmem.

Teksif'te seçim oyunu

(Baştarafı 1. sayfada) sevilmediklerini bildikleri için senin karşına çıkmaktan korkuyorlar.

Sevgili meslektaş. Çalışmalarını Tenkit etmeyesin, aleyhlerinde oy kullanmayasın diye işte böyle Tüzük oyunları ile seni bir defa daha yanıltmak istiyorlar. Sen ki aidat vermekte ve onların çalışmalarını temin eden sendikanın asıl üyesisin. Amma senin karşına çıkmaya yüzleri olmayanlar böylece seni saf dışı ederek kendi seçimlerini sağlama yollarını aramakta ve tatbik etmektedirler.

Sendikalar Demokrasi düzeninin vaz geçilmez unsurlarıdır. Amma demokrasiden ayrılanlara da senin cöyleyecek sözün olmalıdır. Bu söz bu gibi tertip ve oyunları oynamak isteyenlerle onlara yardım eden uydularını o çatının altında yalnız bırakmak olmalıdır.

Anayasaya ve sendikalar yasasına aykırı maddeleri tüzüğe koydurmak sureti ile seçimlerini garantiye bağlamak isteyen tertipçilere ezilen, mağdur edilen ve seçme, seçilme hakları elinden alınan emekçiler olarak en iyi cevabı vereceğinden eminiz.

Bu cevap İstanbul Tekstil işçilerinin yarınlarının teminatı ve demokrasiyi savunmak olacaktır.

Grev - Özgürlük - Devlet

* Toplumun kendi çıkarlarını işçilerin özgürlüğünden önce tutması kabul edilemez.

* İnsanları tamamen kötü buldukları şartlar altında çalışmağa zorlamak, özgürlüğü ortadan kaldırmaktır.

* Tabiatıyla genel ya da kısmî grevin topluma zarar verdiğini inkâr etmiyorum. Fakat sendikalar, düşündükleri adalete erişebilmek için savaşıyorlarsa, ağır ve hareketsiz hal kab unun nezaketini bildirmeliler. En etkili harekete geçirici araç bu. Bu amacın gerçekleşmesi için de grev hakkı sıkıntıya sokmalı. Zira bu kabiliyetsiz dev, mükellefiyetlerini sıkıntıya girerek hatırlıyor ancak.

* Grev hakkını kısıtlamak, sanayi patronlarına imtiyaz tanımaktır. Daha da derine inilirse halk sıkıntıya düşmesin diye işçiyi patronların öngördüğü kötü şartlar altında çalışmaya zorlamaktır. Özgürlüğü böylesine boğmakta da hiçbir adalet duygusu bulunamaz.

* İşverene sonsuz çalışmayı isteme hakkı tanıyan devlet işçinin mutlu olma imkânını elinden almış demektir.

* Devlet, sosyal ihtiyaçları yeterince karşıladığı ölçüde va tandaşların kendisine itaat etmesini isteyebilir.

Harold J. Laski

Bu düşünceler, yazarın Dönem yayınları arasında çıkan Düşünce Özgürlüğü ve Remzi Kitabevi yayınları arasında çıkan Politikaya Giriş adlı kitaplarından aktarılmıştır.